

ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΑΙ ΓΟΝΕΙΣ

Μελο πού πέρασε αρκετός καιρός από τότε πού έγινε στις 6 Φεβρουαρίου στήν αίθουσα τής Ἀρχαιο-λογικῆς Ἑταιρείας, ἡ 6 διάλεξη τοῦ Συλλόγου Γονέων ὀργανωμένη καί ἀπό τὸ Ἐθνικὸ Συμβούλιο Ἑλληνίδων, τὸ θέμα εἶναι ζωτικὸ καί πάντα ἐπίκαιρο καί νομίζουμε σκόπιμο νὰ δώσουμε ἐδῶ μιὰ περίληψη. Ὁμιλήτρια ἦκ. Ἑλμίνα Παντελάκη. Τὸ θέμα τῆς ὁμιλίας ἦταν «Γιατί πρέπει νὰ συνεργασθῶμεθα μὲ τὸ σχολεῖο, τί ἔχει γίνει ὡς τώρα καί τί μπορεῖ νὰ γίνει» καί ἐπροκάλεσε πυκνὴ συγκέντρωση γονέων, πράγμα πού δείχνει ὅτι ἀρχίζει νὰ σπάζει ἡ ἀδιαφορία τοῦ Ἑλληνα γιὰ κάθε τι πού ἀφορᾷ τὴν ἐκπαίδευση καί τὸ σχολεῖο, ἀδιαφορία, πού ἡ κυρία Παντελάκη μᾶς ἐξωγρά-φισε μὲ πολλὴ ζωντάνια, γιατί τὸ ὄλικὸ τῆς ἦταν παρ-μένο ἀπὸ τὴ ζωὴ καί εἶχε γι' αὐτὸ τὴ δύναμη, τὴν πειστικότητά, τὴν ἀλήθεια, πού ἔχουν μόνο τὰ πράγματα πού ζοῦν. Μὰ ἂν ἡ ἀδιαφορία εἶναι ἡ κυριώτερη αἰτία, πού σ' αὐτὴν πρέπει νὰ ἀποδώσουμε τὴν οὐκ ἐλάττω κατὰστασιν τοῦ ἐλληνικοῦ σχολείου, ποῖα εἶναι τὰ αἰτία πού προκάλεσαν τὴν καταπληκτικὴ αὐτὴ ἀ-διαφορία; αὐτὸ ἦταν τὸ δεύτερο πρόβλημα πού ἐξετά-σε ἡ ὁμιλήτρια· καί ὅπως εἰ ἐκθέσεις τῶν ἐπιθεωρητῶν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, στίς ὁποῖους εἶχε ἀπο-ταθῆ ἕκ μέρους τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἑλληνίδων, ὅταν τὸ ἐκπαιδευτικὸ του τμήμα ἀνέλαβε νὰ ἐρευνήσῃ τὸ ζήτημα τῶν Σχολικῶν Ἐπιτροπῶν, τῆς χρησίμευ-σαν γιὰ νὰ μᾶς ἀποδείξῃ τὸ πρῶτο τῆς δεδομένο, ἔτσι καί εἰς γινώμενες τῶν ἐκθέσεων αὐτῶν τὴν ἐβοήθησαν νὰ λύσει καί τὸ πρόβλημα αὐτὸ καί νὰ βγάλῃ καί τὰ τε-λικὰ συμπεράσματά τῆς. Τὸ κύριον αἶτιον πού ἐπροκά-λεσε τὴν ἀδιαφορίαν τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἦταν ἡ ἐξαιρετικὰ ἐλαττωματικὴ καί ὀλιγόπληθη ἀψυχολόγητη πολιτικὴ πού ἀκολούθησε στὰ ζητήματα τῆς παιδείας, τὸ κράτος, πού μόλις ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τοῦ ἀπε-λευθερωμένου πιά ἔθνους, νόμισε πῶς ἔπρεπε νὰ ἀνα-λάβῃ ἀποκλειστικὰ στὰ χέρια του καί τὴν διοίκησιν τῆς παιδείας, νὰ βγάλῃ τὴν εὐθύναν γι' αὐτὴν ἀπὸ τῆς κοι-νότητες καί τὴν κοινωνία πού ὡς τότε φρόντιζαν γι' αὐτὴ καί εἶχαν φέρεῖ τὰ σχολεῖα σὲ σημεῖον θυμαστού, καί νὰ τὴν πάρῃ ὅλην ἐπάνω του, γιατί νόμισε πῶς ἦταν αὐτὸ πῶς ἰκανὸ καί πῶς κατάλληλον νὰ κάμῃ τὸ κάθε τι. Μὰ ἀπὸ τὴ στιγμή πού ἡ μέριμνα γιὰ τὸ σχο-λεῖο ἐγένετο ἀποκλειστικὰ κρατικὴ, ὅχι μόνο νεκρώθη-κε τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κοινωνίας γι' αὐτὸ, ἀλλὰ ἄλλαξε ἐντελῶς καί ἡ στάσις τῆς ἀπέναντί του καί ἀπὸ στοργικὴ καί προστατευτικὴ ἐγένετο ἀδιάφορη καί σχεδὸν ἐχθρική. Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ ἦταν πολὺ φυσικόν, πρὸ πάντων σ' ἕνα λαὸ σὰν τὸν ἑλληνι-κόν, πού τὸν διακρίνει μιὰ ἀρκετὰ μεγάλη δόσις ματαιο-δοξίας καί μιὰ τάσις νὰ κάμῃ τὸ καλὸ ὅχι γιὰ τὸ καλὸ αὐτὸ καθαυτὸ ἀλλὰ γιὰ τὸν ἔπαινον πού θὰ ἀποκρῖ-σει γι' αὐτὸ, χαρακτηριστικὰ ἀνθρώπινα στὸ βῆθος τους μὰ πού τοὺς ἔδωκε μιάν ἐπικίνδυνον ἀνάπτυξιν ἢ ἔλλει-ψη ἀρκετῆς κοινωνικῆς ἀνατροφῆς. Ὅταν ἡ πολιτεία κατὰλαβε τὸ λάθος πού εἶχε κάμῃ, θέλησε νὰ τὸ διορ-θώσῃ, θεσπίζοντας τὸ νόμον τῶν Σχολικῶν Ἐπιτροπῶν καί τῶν Ταμείων Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας· μὰ καί ἡ προσπάθειά αὐτὴ ἦταν προορισμένη νὰ ἀποτύχῃ, γιατί

ή νέα αυτή νομοθεσία, όπως τὸ ἀπέδειξε ἡ Κα Παντελάκη, ἦταν ἀνεδαφική καὶ τὸ ἴδιο ἀψυχολόγητη, γιατί δὲν ἄφινε ἀρκετὴ πρωτοβουλία, ἀρκετὸ πεδίο γιὰ δράση στὶς ἐπιτροπὲς τῶν γονέων ποὺ ζητοῦσε νὰ δημιουργήσει καὶ ἀκόμη γιὰ τὴν κοινωνία, ποὺ δὲν εἶχε προετοιμαστῆ γι' αὐτή.

Γιὰ νὰ καλλιερέψει ἡ σημερινὴ λυπηρὴ κατάσταση, πρέπει, κατὰ τὴ γνώμη τῆς ἐμιλήτριας, νὰ γίνουν ὠρισμένες μεταρρυθμίσεις στὸ νόμο, ἀλλὰ ταυτόχρονα νὰ ἀρχίσει καὶ ὁ διαφωτισμὸς τοῦ λαοῦ, διαφωτισμὸς ποὺ πρέπει νὰ ἀναλάβει τόσο τὸ κράτος μὲ τοὺς δασκάλους, ἀλλὰ ἰδίως καὶ ἡ προσδευμένη μερίδα τῆς κοινωνίας. ἐκείνη ποὺ ἔχει καταλάβει, πόσο ἀπαραίτητη εἶναι ἡ συμμετοχὴ τῆς οἰκογένειας στὸ ἔργο τοῦ σχολείου. "Ὅσοι ἀνήκουν στὴ μερίδα αὐτὴ ὀφείλουν νὰ κατστήσουν τὴ διαφωτιστικὴ αὐτὴ ἐργασία κύριο σκοπὸ τῆς ζωῆς των, καὶ νὰ τὸν ἐπιδιώξουν μὲ ἐνέργειες ἀτομικὲς καὶ ὁμαδικές· δηλ. ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά ἀρχίζοντας οἱ ἴδιοι νὰ ἐπισκέπτονται τὰ σχολεῖα, νὰ συνεργάζονται μὲ τοὺς δασκάλους καὶ διαρκῶς νὰ προπαγανδίζουν τὴν ἰδέα αὐτὴ μὲ τὰ λόγια καὶ μὲ τὸ παράδειγμα τους καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη συμμετέχοντας σὲ σωματεῖα, ποὺ ἔχουν ἐκπαιδευτικούς σκοποὺς καὶ ὑποστηρίζοντάς τα, καὶ μὲ τὴν οἰκονομικὴ τους βοήθεια ἀλλὰ προπάντων μὲ τὴν προσωπικὴ τους ἐργασία. Ἄν τὰ ἐκπαιδευτικὰ σωματεῖα δὲν κατορθώσουν νὰ ἐπιτύχουν πολλὰ ἀναλόγως μὲ τοὺς κόπους ποὺ καταβάλλουν, αὐτὴ ὀφείλεται ἰδίως στὴ διπλὴ ἔλλειψη καὶ πόρων ἀλλὰ προπάντων προσώπων, ποὺ νὰ εἶναι πρόθυμα νὰ τοὺς ἀφιερῶσουν μερικὲς ὥρες ἐργασίας τῆς βδομάδας.

Ἡ Κα Παντελάκη ἐτελείωσε τὴν ὁμιλία τῆς ποὺ ἀποτελεῖ μιὰ σοβαρὴ μελέτη μιᾶς ἀπὸ τίς πολλὲς φάσεις τοῦ πολὺπλοκου ἐκπαιδευτικοῦ μας προβλήματος ζητώντας ἀπὸ τὸ ἀκροατήριό της τὴν ἐνεργὸ συμμετοχὴ του, ποὺ μόνη μπορεῖ νὰ συντελέσει στὴν ἀναδημιουργίαν τοῦ ἐλληνικοῦ σχολείου.